

2) W zakresie, w jakim znajduje zastosowanie art. 7 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012:

Czy w przypadku przewozu osób w ramach połączenia lotniczego składającego się z dwóch lotów bez dłuższego przebywania na lotnisku przesiadkowym za miejsce wykonania zobowiązania zgodnie z art. 7 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 należy uznać miejsce przeznaczenia lotu pasażera także wtedy, gdy dochodzone w skardze roszczenie o odszkodowanie na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 wynika z zakłócenia występującego na pierwszym odcinku, a skarga została wniesiona przeciwko przewoźnikowi lotniczemu obsługującemu pierwszy lot, który nie jest stroną umowy przewozu?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 25 października 2016 r. – Richard Rodriguez Serin/HOP!-Regional

(Sprawa C-539/16)

(2017/C 030/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Richard Rodriguez Serin

Strona pozwana: HOP!-Regional

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 pkt 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „roszcze[ń] wynikają[cych] z umowy” obejmuje również roszczenie o odszkodowanie na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 ⁽²⁾, dochodzone względem obsługującego przewoźnika lotniczego, który nie jest stroną umowy zawartej przez danego pasażera?
- 2) W zakresie, w jakim znajduje zastosowanie art. 5 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 44/2001:

Czy w przypadku przewozu osób w ramach połączenia lotniczego składającego się z dwóch lotów bez dłuższego przebywania na lotnisku przesiadkowym za miejsce wykonania zobowiązania zgodnie z art. 5 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 44/2001 należy uznać miejsce przeznaczenia lotu pasażera także wtedy, gdy dochodzone w skardze roszczenie o zapłatę odszkodowania z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 wynika z zakłócenia występującego na pierwszym odcinku, a skarga została wniesiona przeciwko przewoźnikowi lotniczemu obsługującemu pierwszy lot, który nie jest stroną umowy przewozu?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Mons (Belgia) w dniu 28 października 2016 r. – État belge/Biologie Dr Antoine SPRL

(Sprawa C-548/16)

(2017/C 030/22)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Mons

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: État belge

Strona pozwana: Biologie Dr Antoine SPRL

Pytanie prejudycjalne

Czy zgodna z zasadami sporządzania bilansu ustanowionymi w czwartej dyrektywie Rady z dnia 25 lipca 1978 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek (dyrektywa 78/660/EWG, Dz.U. L 222 z dnia 14 sierpnia 1978 r., s. 11), które to zasady stanowią, że:

- roczne sprawozdanie finansowe powinno przedstawiać w sposób prawdziwy i rzetelny stan aktywów i pasywów spółki, jej sytuację finansową oraz wynik finansowy (art. 2 ust. 3 dyrektywy);
- rezerwy na zobowiązania i koszty mają pokrywać straty lub zobowiązania, których charakter jest jasno określony, a których poniesienie według stanu na dzień bilansowy jest prawdopodobne lub pewne, ale nie jest znana ich dokładna kwota lub data wystąpienia (art. 20 ust. 1 dyrektywy);
- wycena musi odbywać się zgodnie z zasadą ostrożnej wyceny, w szczególności:
 - można uwzględniać jedynie zyski zrealizowane do dnia bilansowego;
 - należy uwzględnić wszystkie przewidywalne zobowiązania i potencjalne straty powstające w trakcie danego roku obrotowego lub roku poprzedniego, nawet jeżeli takie zobowiązania czy straty pojawiły się między datą bilansu a dniem, na który został on sporządzony [art. 31 ust. 1 lit. c) pkt aa), bb) dyrektywy];
- należy uwzględnić dochody i koszty dotyczące danego roku obrotowego, niezależnie od daty płatności takiego przychodu lub poniesienia kosztu [art. 31 ust. 1 lit. d) dyrektywy];
- składniki pozycji aktywów i pasywów muszą być wyceniane odrębnie [art. 31 ust. 1 lit. e) dyrektywy];

jest sytuacja, gdy w celu uwzględnienia ryzyka, które przyjmuje wystawca opcji w wyniku podjętego zobowiązania, spółka będąca wystawcą opcji może zaksięgować cenę zbycia opcji jako przychód w trakcie roku obrachunkowego, w którym rzeczona opcja zostaje zrealizowana, lub po upływie okresu jej obowiązywania, [zamiast] zaksięgować ją w trakcie roku obrotowego, w którym nastąpiło zbycie opcji i otrzymana została ostatecznie jej cena, a ryzyko obciążające wystawcę opcji wycenić oddzielnie poprzez utworzenie rezerwy?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria di
Secondo Grado di Bolzano (Wochy) w dniu 31 października 2016 r. – Agenzia delle Entrate –
Direzioe provinciale Ufficio controlli di Bolzano/Palais Kaiserchron Srl**

(Sprawa C-549/16)

(2017/C 030/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano

Strona pozwana: Palais Kaiserchron Srl